

ΜΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΕΙΤΕ ΤΟΙΣ ἜΡΓΟΙΣ ΤΟΙΣ ΨΥΧΟΚΤΟΝΟΙΣ ΤΩΝ ΑἲΡΕΤΙΚΩΝ, Μᾶλλον δέ καὶ Ἀποτειχίσεσθε

ὑπό

Δρς Ἰωάννου Ν. Καλλιανιώτου
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Scranton

Α΄. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐνενήκοντα ἔτη ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ὅπου οἱ ἡμέτεροι σχισματικοὶ λατινόφρονες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξελισσόμενοι εἰς ἄκρως αἵρετικούς, ἔχουν καταλάβει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ θεοσεβεῖς παραδοσιακοὶ Ὁρθόδοξοι δέν ἐτόλμων νά ἀντιδράσουν. Οἱ διωγμοί, αἱ φυλακίσεις, οἱ ἀποσχηματισμοὶ καὶ αἱ ἀρπαγαὶ τῶν ναῶν τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων ἐσυνεχίσθησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἐκτός ὠρισμένων ἀπομακρυσμένων χωρίων, τὰ ὁποῖα ἐσυνέχισαν τὴν παράδοσιν καὶ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἕως τὰς ἀρχὰς τοῦ ,απξ΄ (1960). Τὴν περίοδον ταύτην ἤρχισαν οἱ τοπικοὶ ἡγέται (κοινοτάρχαι καὶ γραμματεῖς) νά προσπαθοῦν νά πείσουν τοὺς ἀπλοῦς πιστοὺς χωρικοὺς νά ἀλλάξουν τὸ ἡμερολόγιον καὶ νά ὑπάγουν καὶ οὗτοι μὲ τὸν <<πολιτισμένον>> κόσμον τῶν πόλεων καὶ τῆς δεδυμένης Δύσεως. Δυστυχῶς διὰ τοὺς κατευθυνομένους αὐτούς ἄρχοντας, οἱ πιστοὶ οὗτοι ἄνθρωποι ἠρνήθησαν τὰς προτροπὰς τῶν δι' ἀλλαγὴν ἡμερολογίου καὶ ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον ἡ χωροφυλακή. Διὰ τῆς βίας ἐπιβάλλουν τὸ νέον σχισματικὸν ἡμερολόγιον καὶ καταδιώκουν τοὺς ἱερεῖς τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου· καταλαμβάνουν δέ καὶ ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τούτων.¹

Κατέστημεν ἀξιοθρήνητοι ὡς Ἑλληνισμός· οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἐπλανήθησαν, ἀρχῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Μελετίου Μεταξάκη [,απκβ (1922)-,απκγ΄ (1923)] καὶ ἔφθασαν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν κακοδοξίας μὲ τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν τὴν δεκαετίαν τοῦ ,απξ΄ (1960) καὶ τοῦ ἀκολούθου τοῦ Δημητρίου κατὰ τὰς περιόδους τοῦ ,απο΄ (1970) καὶ ,αππ΄ (1980), ὅποτε ἔκτοτε λαμβάνει τὰ σκῆπτρά των ὁ νῦν Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, τὴν δεκαετίαν τοῦ ,απη΄ (1990) καὶ συνεχίζει ἀκάθεκτος ἕως σήμερον τὸ φοβερόν τοῦτο ἔργον τῆς διαβρώσεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας. Κατέστησαν ἅπαντες οὗτοι νεωτερισταί, κακόδοξοι καὶ αἵρετικοί. Λέγουν πράγματα καὶ ἀκολουθοῦν πρακτικάς, αἱ ὁποῖαι ἀντίκεινται τῆς παραδόσεώς μας καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θά πρέπει νά μὴ τοὺς ἀκολουθῇ, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἀπεστάτησε καὶ αὕτη καὶ οἱ ἐ-

¹ Αὐτὰ συνέβησαν εἰς τὰ ξδ΄ (64) χωρία τοῦ Καβοντόρου (Εὐβοίας) τὸ ,απξε΄ (1965), ὅπου τοὺς ἐπέβαλον διὰ τῆς βίας τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ἐδίχασαν τοὺς πιστοὺς ξωμάχους. Ἀλλ' οἱ διώκται οὗτοι ὑπέστησαν, θείᾳ δίκῃ, μεγάλας δοκιμασίας καὶ ἀσθενείας διὰ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἐπέβαλον εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους συμπατριώτας των.

πίσκοποι της εἰσὶν ἅπαντες ὑπόλογοι τῆς παρούσης πνευματικῆς κρίσεως. Ἡ πίστις τοῦ Ἑλληνοῦ καὶ ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας του εἶναι παραδοσιακὴ καὶ Ὁρθόδοξος καὶ παρέμεινε τοιαύτη παρ' ὅλας τὰς πιέσεις τῶν Ὀθωμανῶν τζιχαντιστῶν μουσουλμάνων ἐπὶ τὴν (400) ἔτη κατὰ τὴν ζοφερὰν ταύτην δουλείαν τοῦ Ἑθνους.² Ἦτο μέγιστον τὸ σφάλμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀκολουθήσῃ, ἐν περιόδῳ ἐλευθερίας, τὸ σχισματικὸν καὶ ἐξελισσόμενον εἰς αἰρετικὸν Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ διχάσῃ τοὺς πιστοὺς της. Ἡμεῖς ὁμῶς, ὡς γινώσκται τῆς ἀληθείας, δέν πρόκειται νὰ ἀλλάξωμεν τὸ φρόνημά μας, διότι αὐτὴν τὴν πίστιν καὶ παράδοσιν ἐπήραμεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας καὶ τοὺς παπποῦδές μας (τὴν γιὰγιά μας εἰδικῶς καὶ τὴν μητέρα μας). Ὁφείλομεν δέ νὰ διατηρήσωμεν καὶ νὰ μεταβιβάσωμεν καὶ εἰς τὴν ἐπομένην γενεάν αὐτό, τὸ ὁποῖον παρελάβομεν καὶ εἶναι ἐπιταγὴ Ἀποστολικὴ καὶ Πατερικὴ, ἐπικεκυρωμένη ὑπὸ ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ μυριάδας ἁγίων, ἀποκαλύψεων καὶ θαυμάτων.³

β'. Ἀνάγκη Ἀποτειχίσεως

Ἡ φοβερὰ διαστρέβλωσις τῆς θεολογίας μας, ὑπὸ τῶν συγχρόνων αἰρετικῶν ψευδο-πνευματικῶν ἡγετῶν καὶ τῶν ψευδο-θεολόγων (ἰσλαμολάγων) καθηγητῶν μας, τῆς θεολογίας ταύτης τῆς ἀποκαλυφθείσης ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος,⁴ τῆς τοιαύτης τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, δέν γίνεται ἀποδεκτὴ ἀπὸ κανένα Ὁρθόδοξον, ὁ ὁποῖος ἔχει στοιχειώδεις γνώσεις τῆς πίστεώς μας. Ἡ πίστις μας, ἡ παράδοσις μας καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες δέν ἦσαν ποτέ λαθεμένοι, ὥστε νὰ ἔλθουν οἱ Φαναριῶται, μέ τὸ πανθηρησιακὸν καὶ συγκρητικὸν τῶν φρόνημα, νὰ τοὺς <<βελτιώσουν>> καὶ νὰ τοὺς ἀλλάξουν ὥστε νὰ τὴν κάμουν τὴν Ἐκκλησίαν μας Προτεσταντικὴν. Ἀλλὰ <<τόν ἑαυτὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐδεὶς παραβλάψαι δύναται>>,⁵ ἀκόμη καὶ Πατριάρχαι.

Ἱερά Παράδοσις δι' ἡμᾶς σημαίνει· ἡ γνησία ἔκφρασις τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἀληθείας, κατόπιν φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ ἀφώτιστοι μοντερνισταὶ τῶν ἡμερῶν μας νὰ τολμήσουν νὰ διορθώσουν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Δέν ἔχουν οἱ πεπλανημένοι οὗτοι οὔτε στοιχειώδη φόβον Θεοῦ; Μὰ αὐτὴ ἡ ἁγία ἡμῶν Παράδοσις δέν ἐδημιούργησε τὰς χιλιάδας τῶν ἁγίων; Ποῦ εἶναι οἱ ἅγιοι τῶν νεωτεριστῶν οἰκουμενιστῶν;

² Ὁρα, Πόπη Χαλκιᾶ-Στεφάνου, *Οἱ Ἅγιοι τῆς Χίου*, Ἀθήνα 1994, σσ. 26-53. Ὅπου ἀναφέρονται τὰ βασανιστήρια, αἱ ἀνασκολοπίσεις καὶ οἱ ἀποκεφαλισμοὶ τῶν Χριστιανῶν, τὰ ἀνοσιουργήματα κατὰ τῶν μοναχῶν καὶ οἱ βιασμοὶ τῶν μοναζουσῶν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους Τούρκους.

³ Ὁρα, Ἰωάννου Ν. Καλλιανιώτου, <<Ἐμφανίσεις, Ὁράματα καὶ Θαύματα Ἐνισχύοντα τὴν Πατρῶν ἡμῶν Παραδοσιακὴν Πίστιν>>, *krufo-sxoleio*, January 8, 2014, pp. 1-7.

http://krufo-sxoleio.blogspot.com/2014/01/blog-post_106.html. Ἐπίσης, John N. Kallianiotis, "Miracles That Corroborate the Traditional Orthodox Faith", *Orthodox Tradition*, Volume XXXI, Number 3, 2014, pp. 19-25.

⁴ Ὁρα, Στυλιανοῦ Γ. Παπαδοπούλου, *Ὁ Πληγωμένος Ἀετός (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος)*, Ἐκδοσις

Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 1992.

⁵ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, *Παράινεσις πρὸς Ὀλυμπιάδα*, Ἀθῆναι 1990..

Δέν υπάρχουν τοιοῦτοι, καθ' ὅτι δέν ἀπεδέχθησαν ἀπολύτως τήν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν, δέν ἔζησαν καί δέν ἐδίδαξαν συμφώνως πρός τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν, δέν υἰοθέτησαν τούς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· ὅτι ἔκαμνον καί ἔλεγον ἦσαν ἀνθρώπινα ψευδο-συναισθηματικά κατασκευάσματα καί ξένα πρός τήν ἀλήθειαν, τήν βάσιν τῆς πίστεώς μας, διότι δέν ἦσαν ταῦτα ἀποτέλεσμα φωτισμοῦ ὑπό τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀλλ' ἐφευρήματα τοῦ πλάνου καί ἰδικά των παρερμηνεύματα.

Οἱ οἰκουμενισταί <<ὀρθόδοξοι>> δέν ἔχουν μεγάλας διαφοράς ἀπό τούς Καθολικούς. Εἰς πλείστας περιπτώσεις, ὅμως, οἱ Καθολικοί εἶναι συντηρητικότεροι τῶν ὀρθοδόξων οἰκουμενιστῶν, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουν τούς Προτεστάντας.⁶ Ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη καί ἡ συνύπαρξις μας ἢ ἀκόμη καί ἡ συγγενεία μας μέ τούς νεωτεριστάς ἀδελφούς μας δέν θά πρέπει νά μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τήν ἐνότητα ἢ τήν ἀποδοχήν τῆς αἰρέσεώς των, διότι οὔτοι ἔχουν παραμερίσει καί οὐσιαστικῶς, ἔχουν προδώσει τήν ὀρθήν πίστιν, τήν ἀλήθειαν τῆς Παραδοσιακῆς Ὁρθοδοξίας. Πλεῖστοι, ἐκ τῶν ψευδο-πνευματικῶν ἡγετῶν τῆς σήμερον, συνδέονται φιλικώτατα μέ τούς αἰρετικούς, τούς ἀλλοθρήσκους καί ὅλην τήν πανσπερμίαν τῶν ἀθέων καί τῶν σατανιστῶν.⁷ ἀλλ' εἶναι οὔτοι ἐχθρικοί, αὐταρχικοί καί ἀπολύτως ἀδιάφοροι διά τήν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν καί τούς ζηλωτάς ἀκολούθους ταύτης. Ἀλλ' ἡμεῖς, <<Οὐδένα δέδοικα ὡς τούς ἐπισκόπους πλὴν ὀλίγων.>>⁸

Σκοπός τῶν πεπλανημένων τούτων αἰρετικῶν <<ὀρθοδόξων>> εἶναι νά καταστρέψουν τήν Ὁρθοδοξίαν καί τοῦτο θά καταστῆ δυνατόν ἐάν ἐκδιώξουν τούς ζηλωτάς ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος, ὥστε νά μὴν ὑφίστανται καί οὕτως, νά μὴν εἶναι δυνατός ὁ ἔλεγχος τῶν κακοδοξιῶν των. Οἱ ἄλλοι Ὁρθόδοξοι ἢ εἶναι χλιαροί ὑποστηρικταί τῆς πίστεώς των ἢ δέν τολμοῦν νά ἀντιμετωπίσουν τούς ἰσχυρούς κακοδόξους ἢ δέν τούς ἐνδιαφέρει ἡ ὀρθότης τῆς πίστεώς των ἢ δέν γνωρίζουν τό πνευματικόν της περιεχόμενον,⁹ ὥστε νά φέρουν ἐμπόδια εἰς τούς διώκτας τούτους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἢ ἀπλῶς νά ἀποτειχισθοῦν ἅπαντας τούτους καί ἔτσι νά ἀναγκασθοῦν νά φραγκέψουν οἱ ψευδο-ὀρθόδοξοι (Νεο-Βέκκοι) οὔτοι ἡγέται, οἱ ὁποῖοι διχάζουν ἀκόμη καί οἰκογενείας καί ὀδηγοῦν εἰς τήν ἀπώλειαν τὸν θεοσεβῆ λαόν μας μέ τὰς ψυχοκτόνους αἰρέσεις των.

⁶ Εἰς τό ἐξωτερικόν συμπροσεύχονται ὀρθόδοξοι οἰκουμενισταί μετὰ Προτεσταντῶν καί συμμετέχουν ἀπό κοινοῦ εἰς τό Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀπό τό ὁποῖον οἱ Καθολικοί ἀπέχουν θεωροῦντες ἑαυτούς των ὡς <<συντηρητικούς>>. Οὐαί τοῖς ἄλλοπροσάλλοις τούτοις!

⁷ Καθ' ὅτι, <<οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια εἰσίν>>.

⁸ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐνθ. ἀνωτ.

⁹ Ἡ ἄγνοια τῆς παραδοσιακῆς Ὁρθοδοξίας μας ἐσχεδιάσθη καί ἐπετεύχθη μέ τήν κατάργησιν τῆς Ἑλληνορθοδόξου παιδείας μας· μέγα σχέδιον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων καί τῶν πρακτόρων των ἐντός τῆς χώρας, τῶν ψευδο-πολιτικῶν μας. Ἀλλά μεγίστην εὐθύνην φέρει καί ὁ Ἑλληνικός λαός, ὁ ὁποῖος τούς ἀποδέχεται ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη. Ἐάν ἡ Ἑλλάς δέν ἀποκτήσῃ πολιτικούς ἡγέτας τοῦ κύρους τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου κινδυνεύει μέ νέαν ὑποταγήν καί παρατεταμένην δουλείαν.

Γ'. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τέλος, εις τήν δισχισιευτήν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, τῆς μητρὸς πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, οὗτοι οἱ ὅποιοι ἀπέριπτον ἔστω καὶ τό ἐλάχιστον (ἐν ἰῶτα ἢ μίαν κεραίαν) ἀπό τήν θεμελιώδη παράδοσίν μας, οὐδέποτε ἐθεολόγουν γνησίως καὶ Ὁρθοδόξως. Ἄπαντα ταῦτα, τὰ ὅποια ἔλεγον καὶ ἐδίδασκον δέν ἦσαν βελτιώσεις, αὐξήσεις καὶ ἐμπλουτισμός τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ἀλλ' ἦσαν καινούργια (καινά) πράγματα, νέα <<παράδοσις>>, ἤτοι, κακοδοξίαι καὶ ἀντι-ορθόδοξοι διδασκαλῖαι. Διὰ τὴν ἀντιληφθῆ τὴν τὰς ὑψηλὰς ἀληθείας τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδοξίας, θὰ πρέπει νὰ βιοῖ συνεχῶς καὶ ἀπολύτως τὸν Ὁρθόδοξον τρόπον ζωῆς, νὰ ζῆ τὸν Θεόν, νὰ ἐπικοινωνῆ ἀδιαλείπτως μὲ τὸν Κύριον διὰ τῆς προσευχῆς, διὰ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ καὶ δι' ὄλων τῶν μυστηρίων, ὥστε νὰ δεχθῆ τὴν Θεῖαν Χάριν καὶ τοιουτοτρόπως, νὰ διαβιοῖ, νὰ ἀντιλαμβάνεται καὶ νὰ ταυτίζεται μὲ τὴν θεῖαν φύσιν του, τό <<κατ' εἰκόνα>> τοῦ Θεοῦ. Βεβαίως, ὁ ἀπώτατος σκοπὸς τοῦ πραγματικοῦ Ὁρθοδόξου εἶναι νὰ φθάσῃ εἰς τό <<καθ' ὁμοίωσιν>>.

Αὕτη ἐστὶν ἡ πραγματικὴ μας φύσις, ἡ ἔνωσις μας μὲ τὸν Θεόν, τὸν Πατέρα μας καὶ Δημιουργόν μας, ἡ ἀπόλαυσις τοῦ αἰωνίου Παραδείσου καὶ οὐχὶ τὰ παρά φύσιν, ἡ ἀπώλειά μας μὲ τὰ ἐφευρήματα τοῦ Σατανᾶ,¹⁰ τὰς αἰρετικὰς τῆς κακοδοξίας καὶ ἀπάσας τὰ πλάνας, τὰς ὁποίας ἔχει ἐπιρρίψει εἰς τοὺς <<σοφούς>> τῆς σήμερον. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἀναζητεῖ μὲ ταπεινώσιν τὴν γνῶσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ (τῆς Μίας Ἁγίας Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος), θὰ τὴν εὔρη μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ μας, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἄπειρος πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τοῦτο ὁ Κύριός μας θὰ κάμῃ δυνατὴν τὴν γνῶσίν μας δι' Αὐτόν. Δι' αὐτῆς τῆς γνώσεως τοῦ μοναδικοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ζῶντες ἔχοντες ἐντός μας τὸν Θεόν Αὐτόν, θὰ βιοῦμεν τὴν μακαριότητα, τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν εἰρήνην, τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀγάπην, τὴν διάκρισιν καὶ τὴν ἐλπίδα, μακρὰν τῶν παντοίων διαταραχῶν, τοῦ ψεύδους, τῆς πλάνης, τοῦ μίσους, τοῦ φόβου καὶ τῶν ψυχοκτόνων αἰρέσεων, <<ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι>>.¹¹ Ἡ προσπάθεια τῶν οἰκουμενιστῶν ἐπισκόπων νὰ ἐξαλείψουν τὴν Ὁρθοδοξίαν θὰ ἀποτύχῃ, ὡς ἀπέτυχε καὶ ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅς ἐφώνησεν εἰς τό τέλος τῆς ζωῆς του: <<Νενίκηκάς με Ναζωρεῖε>>.

Καλὰ Χριστούγεννα!

¹⁰ <<Εἶπεν ὁ Ἀββᾶς Ἀντώνιος: Εἶδον πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ ἠπλωμένας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ στενάξας εἶπον· τίς ἄρα παρέρχεται ταύτας; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, ἡ ταπεινοφροσύνη.>> Ἀβ. Ἀντώνιος PG 65, ζ'.

¹¹ Ἐφεσ. ε' 16.